

[Gunnar Fog-Petersen.]

ind, som naturligvis ikke kunde gaa ind i al Slags Vejr og alle Steder i Grønland, men dog nogle Steder, og man saa der fik større Varelagre og Pakhuse, hvorfra Varerne kunde fordeles langs Kysten i mindre Skibe. Det vilde maaske nok kræve, at Sejladsforholdene blev bedre oplyst, om jeg maa udtrykke mig saadan, end de er i Øjeblikket. Jeg tænker ikke paa Gennemførelse af et rationelt Fyrvæsen paa Grønland, det kan der ikke være Tale om. Men nu faar Sø-mændene inden ret længe virkelig brugelige Søkort, hvad de ikke har haft tidligere. Saa vidt jeg ved, faar de ogsaa elektriske Lod, der sætter dem i Stand til at sejle med langt større Sikkerhed, end de kan nu, hvor de mangan Gang ikke har Hjælpe-midler, der adskiller sig ret meget fra dem, Erik den Røde havde. Der kunde sikkert gøres adskilligt for at sikre Sejladsen, og det vilde maaske ogsaa blive nødvendigt, hvis man fik større Skibe. Men saadanne Omkostninger vilde sikkert kunne afholdes ved Hjælp af de Besparelser, der blev indvundet, hvis man i højere Grad, end sket er, gik bort fra den nuværende Form og rettede sig efter den Kritik, som Hovedrevisoratet her har fremført.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling angaaende Regnskabsgodkendelse.

Hvad de i Betænkningen fremsatte Udtalelser angaar, giver de mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg er enig med Hovedrevisorerne og med Udvalget i, at der af Administrationen ikke bør afholdes Udgifter, som ikke er hjemlet ved Bevilling, men som Ordføreren har sagt, gælder det for Bibliotekernes Vedkommende, at de har været inde i en vanskelig Periode, hvor Udgifterne steg, og de Beløb, der var stillet til Raadighed, ikke var tilstrækkelige. Som af den ærede Ordfører anført er dette Forhold nu ved at blive ordnet ved en særlig Bevilling.

Med Hensyn til de Udtalelser, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremsatte angaaende Grønland, skal jeg bemærke, at det jo er rigtigt, at denne Koloni deroppe medfører visse Udgifter for Staten. Det gaar nok ind under Grønlands Styrelse, men i sidste Instans bliver det Staten, der skal betale. Om der kan indvindes noget ved at anvende større Skibe, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg skal gøre Statsministeren, under hvem Grønlands Styrelse sorterer, opmærksom paa de Udtalelser, der er faldet, saa at man

kan tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse.

M. C. Jensen: Den Tanke, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremsatte, kunde synes saare tiltalende. Hvis man med Hensyn til Grønlandsforbindelsen etablerer sig saadan, at man faar et Par meget hurtiggaaende Skibe, som skal besøge Persontrafikken og Godstrafikken paa Grønland, og lader Kysttrafikken deroppe besørges af mindre Skibe, er jeg dog bange for, at det vil komme til at gaa ud over Forbindelsen mellem de Pladser i Grønland, der ligger langt borte fra den Plads, som Hovedskibene gaar til. Jeg er noget bange for, at Isvanskeligheder deroppe vil kræve ret kraftige og kraftigt byggede Skibe, saa at Besparelsen i Virkeligheden bliver illusorisk. Jeg skal ikke gøre Indvending mod, at Tanken bliver undersøgt, men jeg tror, at det vil forme sig saadan, at den tilsigtede Besparelse i Virkeligheden ingen Besparelse vil blive; for saa vidt der skal opretholdes en regelmæssig og ordentlig Sejlads langs den grønlandske Kyst til den Havn, som de store Skibe anløber. Ellers synes jeg, Tanken kunde se tiltalende ud, men jeg forstaar, at Finansministeren vil rejse Spørgsmaalet over for Statsministeren, og at det saa vil blive undersøgt, hvorvidt jeg har Ret i mine Betænkninger, eller det ærede 9de Medlem for 6te Kreds har Ret.

Jeg finder det i øvrigt fuldt ud rigtigt, at vi bør holde saa god en Forbindelse med vort store Koloniland, Grønland, som det er os muligt, ogsaa fordi det har Betydning for Færøerne og deres Erhvervsmuligheder, at der er en god Forbindelse med Grønland. Jeg har altid hørt til dem, der mener, at vi maaske har været noget for forsigtige med at udnytte de Muligheder, som en god Besejling af Grønland ogsaa i erhvervsmæssig Henseende rummer. Forsigtighed maa jo udvises, men man kan ogsaa være saa forsigtig, at andre Lande giver sig til at pleje de Interesser, der kan være deroppe, og som Danmark som Hovedlandet i Virkeligheden burde pleje. Jeg venter da med Interesse at se, hvad der kommer ud af Undersøgelsen af de Spørgsmaal, som nu er rejst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling, saalydende:

„Statsregnskabet for Finansaaret 1934—35 godkendes“

vedtoges uden Afstemning.